

Հովհաննես Թումանյան

Աշնան վերջը

Սարի լանջին,
Մեզի միջում
Խոխոջում է
Ու տըրտընջում

Ջուրը բարակ,
Ջուրը տըխտուր.
Վաշ-վի՛շ, վաշ-վի՛շ,
Ո՞ր կորան, ո՞ր,
Տերև ու խոտ,

Վարդը շաղոտ,
Սարվորն ուրախ,
Սըրինգ ու խաղ:
Շուրջըս դատարկ,
Շուրջըս տըխտուր...

Վաշ-վի՛շ, վաշ-վի՛շ,
Ո՞ր կորան, ո՞ր:

1907